

ΚΛΕΙΩ

H.Lentemann gen.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΤΙΔΙΑΙ.

Τόμος Δ'.

ΑΡΙΟΜ. 10 (82).

Συνδρομή δροχομίνη Διδού 1. Γανουνιάριον και 1. Ιουλίου έκαστου έτους, ήξαμηνος μέσον
και προπληρωτία: Πινακαζού φράγκ. χρ. 10 ή μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Δ.

τῇ 15/27. Μαΐου 1888.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΒΡΑΣΙΛΙΑΣ ΔΟΜ ΠΕΤΡΟΣ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Άπο τοῦ ἔαρος τοῦ παρελθόντος ἔτους διατρίβει ἐν Εὐρώπῃ ξένος μονάρχης, τοῦ ὃποίου ἡ ὄφιξις προύκάλεσε ταύτας ἀρχὰς μεγάλην περιέργειαν, μεταβληθεῖσαν κατόπιν εἰς γενικὴν συμπάθειαν καὶ ἀγάπην ἐν τε Γαλλίᾳ καὶ ἐν Γερμανίᾳ, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς εὐρείας καὶ ἐκτεταμένης χώρας Βρασιλίας, ὁ μόνος ἐν τῷ δημοκρατικῷ νέῳ κόσμῳ μονάρχης. Δὸμ Πέτρος ὁ δεύτερος. Ἡ ὄφιξις αὐτοῦ θὰ διήγειρεν ἀναμφιβόλως μεγάλας προσδοκίας εἰς τὰ φιλοθεάμονα καὶ περιέργα πλήθη, ἀτινα περιέμενον νὰ ἴδωσιν ἐκτάκτως λαμπράν, μὲ ἀδάμαντας κεκοσμημένην συνοδίαν ὡς παρὰ τῷ Σάχη τῆς Περσίας.

Ἄλλ' ἡ ἀπλότης καὶ τὸ ἀπέριττον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους, ἀπεχθανομένου πᾶσαν περιττὴν πομπὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν, διέψευσε τὰς προσδοκίας ταύτας: εἰς θαλαμηπόλος καὶ μία κυρία τῆς τιμῆς (ὁ ἀντικόμηνς καὶ ἡ ἀντικόμησσα de Carapebus), ὁ θαλαμηπόλος Vicomte de Nioae καὶ ὁ ἀρχιατρος Vicomte

ΔΟΜ ΠΕΤΡΟΣ Β'.

Αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας.

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Δ'.

de Motta Maia συνώδευσαν μόνοι τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὴν σύζυγόν του εἰς Εὐρώπην. Οἱ ὑπηρέται τῆς μεγάλης ταύτης οἰκογενείας εἶναι εὐαριθμητοι.

Δὸμ Πέτρος ὁ Β'. ἐγεννήθη τῇ 2. Δεκεμβρίου 1825 καὶ εἶνε ἔγγονος τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλίας Ἰωάννου Δ., τοῦ ὃποίου ὁ διάδοχος ἐν Βρασιλίᾳ δὲν ἦδυνήθη νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν ἐκ τῆς Ἀμερικανικῆς ἐπαναστάσεως γεννηθεῖσαν τάσιν πρὸς ἔθνοικὴν αὐτονομίαν, ἀλλὰ τεθεὶς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πρὸς ἀπελευθέρωσιν κινήσεως ἀνεκηρύχθη τὸ 1822 αὐτοκράτωρ τοῦ νεαροῦ κράτους. Ἡδη τὸ 1881 Δὸμ Πέτρος ὁ πρωτος παρητήθη τοῦ θρόνου, παραχωρήσας αὐτὸν εἰς τὸν ἔξαετην οἰνὸν του, δόστις ἐκτοτε διατελεῖ ἐπὶ πεντήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη κατέχων τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀξίωμα. Ως γόνος τοῦ οἴκου Braganza, διὰ τῆς μητρός του, ἡ ὃποίᾳ ἦτο θυγάτηρ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκου Α'. καὶ ἀδελφὴ τῆς συζύγου του Ναπολέοντος,

καὶ διὰ τοῦ γάμου του μετὰ μιᾶς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σικελίας Φραγκίσκου ὁ Δόμ. Πέτρος Β'. συνδέεται διὰ συγγενειῶν δεσμῶν πρὸς πάσας τὰς βασιλεύσουσας καὶ ἀνατραπείσας δυναστείας τῆς Εὐρώπης. Εἶνε ἀνεψιὺς τοῦ Ναπολέοντος καὶ σύγγαμβρος τοῦ πρίγγηπος τοῦ Joinville. Ἐκ τῶν τεσσάρων τέκνων του ζῇ μόνον ἡ πρεσβυτέρα του θυγάτηρ Donna Isabella· ἐγγόνους δύμας ἔχει τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος ἑπτά, ἔξι ὧν ὁ πρεσβύτερος Dom Pedro von Sachsen-Koburg συνοδεύει ὥστε τὸν αὐτοκράτορα εἰς τὸ ταξεδίον του ἐν Εὐρώπῃ.

Κατὰ τὸ Βρασιλιανὸν πολίτευμα — ὅπερ εἶνε παρὰ τῷ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας τὸ ἀρχαιότατον καὶ ἐλευθεροφρονέστατον — ὁ αὐτοκράτωρ, τοῦ ὄποιου ὁ θρόνος κατὰ τὸ δίκαιον τῆς πρωτοτοκίας ἀνευ διακρίσεως φύλου κληρονομεῖται, φέρει τὸν τίτλον: „Imperador constitucional e defensor perpetuo do Brazil.“ Τὸν τίτλον τοῦτον φέρει ὁ Δόμ. Πέτρος ἐπαξίως καὶ ἐν πλήρει δικαιώματι ὅχι μόνον ἐνεκα τῶν ἐνδόξως περατωμέντων ἐμφυλίων πολέμων, ὅχι μόνον ἐνεκα τῆς νίκης· ἢν ἥρατο κατὰ τὸν φρικώδη πόλεμον μετὰ τῆς Ηπαραγουάης ὡς δικτάτωρ Lopez (1865 μέχρι 1870), ἐκ τῶν συνεπειῶν τοῦ ὄποιου πολέμου ἡ Βρασιλία πάσχει οἰκονομικῶς καὶ θὰ πάσχῃ εἰστὶ ἐπὶ μίαν ἀνθρώπων γενεάν, ἀλλὰ κυρίως ἐνεκα τῶν ἀξιομνημονεύτων ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἀνθρωπισμοῦ τῆς χώρας του μεταρρυθμίσεων. Κατὰ τὸ αὐτὸ δέ τος, καθ' ὁ ἀπεπερατώμη ὁ γαλλογερμανικὸς πόλεμος, ἐν Βρασιλίᾳ ὁ Δόμ. Πέτρος ἐδημοσίευσε τὸν περὶ δούλων νόμον. Ἀν καὶ πᾶσα ἡ τῶν ἀγρῶν καλλιέργεια ἐν Βρασιλίᾳ ἐκτελεῖται ὑπὸ δούλων ἐνεκα τῆς ἀδρανείας καὶ νιαθρότητος τῶν θιαγενῶν ἐλευθέρων, ἐν τούτοις ἐκηρύχθησαν ἐλεύθερα πάντα τὰ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου καὶ ἔξῆς γεννώμενα ἐκ δούλων γυναικῶν τέκνα καὶ ἐξηγοράσμησαν ἀξιοί ἐλευθερίας δοῦλα διὰ τινος ἐπὶ τοῦτο προωρισμένου χρηματικοῦ κεφαλαίου, τὸ ὄποιον σήμερον ἀνέρχεται εἰς εἴκοσι καὶ ἔξ ἑκατομμύρια μάρκων καὶ ἐκ τοῦ ὄποιου ἔλαβον τὴν ἐλευθερίαν των δέκα πέντε χιλιάδες ἀνθρώπων, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἰδιωτικὴ ἀρχεβουλία κατὰ τὰ τελευταῖα δώδεκα ἑτη ἀπηλευθέρωσεν ὑπὲρ τὰς ἔξηκοντα χιλιάδας δούλων ἀργατῶν, χωρὶς ἡ ἐλάττωσις αὕτη τῶν ἀργατῶν νὰ δύνηται νὰ ἀναπληρωθῇ, ὥπως ἐν τῇ Βορείῳ Αμερικῇ, διὰ τῆς εἰσροής ζένων ἀργατικῶν δυγάμεων. Τώρα ζῶσιν ἐν Βρασιλίᾳ ἀκόμη περὶ τὰς ἔξακοσίας μόνον χιλιάδας δούλων. Ἐκτὸς τούτου πολλοὶ ἀλλοι φιλελεύθεροι νεωτερισμοί, ὡς ὁ περὶ φηφοφορίας νόμος, ὁ περὶ συνοικίσιων, ὁ ἐνεκα τῶν μακρῶν ἀποστάσεων μὴ δυνάμενος εἰστὶ νὰ ἐκτελεσθῇ νόμος περὶ ἀναγκαστικῆς εἰς τὰ σχολεῖα φοιτήσεως, θὰ λαμπρύνωσιν ἔτι μᾶλλον εἰς τὰς ἀπερχομένας γενεᾶς ἐν τῇ ἴστορικῃ τῆς Βρασιλίας τὴν διοίκησιν τοῦ Δόμ. Πέτρου Β'. Εἰς τὴν συνετήν, διαλλακτικὴν αὐτοῦ πολιτικὴν διέφελεται ἡ διατήρησις τῆς μοναρχίας καὶ τῆς τάξεως ἐν μέσῳ τοῦ ὑπὸ τῆς ἀπεριορίστου ἐλευθεροτυπίας ὑποτροφομένου καὶ προαγομένου φατριασμοῦ· ἀνευ τοῦ Δόμ. Πέτρου τὸ κράτος θὰ διεμελίζετο εἰς διαφόρους δύμασπονδιάκας πολιτείας. Τὴν οἰκτρὰν δύμας οἰκονομικὴν καταστασιν τῆς χώρας ἀδυνατεῖ ἡ καλὴ θέλησις τοῦ αὐτοκράτορος νὰ ἐπανορθώσῃ· μιξογενεῖς ἀμφίχθονες καὶ μαῦροι ἐνεχάραξαν πολὺ βαθέως τὴν ἔκατων σφραγίδα ἐπὶ τῶν κατοίκων τῆς χώρας καὶ ἐπεξέτειναν πανταχοῦ τὴν ὀλεθρίαν αὐτῶν ἐπιρροήν.

Εἰς τὴν προσωπικὴν ὑπόληψιν, ἡς ἀπολαύει ὁ Δόμ. Πέτρος ἐν Βρασιλίᾳ, εἰς τὰς πρὸς διάδοσιν καὶ προαγωγὴν τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ διηγεῖται προσπαθείας του,

εἰς τὴν σχεδὸν ἐξεζητημένην ἀπλότητα καὶ λιτότητα τοῦ βίου του ἐν χώρᾳ ἀμφιβόλου ἡθικότητος ἡδύνατο κατὰ πρώτιστον λόγον ν' ἀποδοθῇ ἡ ἀσφάλεια τῆς χώρας του ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω τοῦ διαιμελισμοῦ κινδύνων. Τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος διαμένει συνήθως ἐν Rio de Janeiro, κατὰ δὲ τὸ θέρος ἐν Πετροπόλει. Ἡ μετριοφροσύνη καὶ εὐπροσηγορία του σοφοῦ μονάρχου καὶ τῆς συζύγου του ἐνεποίησαν καὶ ἐν Γερμανίᾳ, καὶ μάλιστα ἐν τῇ χώρᾳ του ἐπὶ ἀπλότητι τῶν τρόπων καὶ φιλανθρωπίᾳ διακρινομένου μεγάλου δουκὸς τῆς Βάδης βαθυτάτην ἐντύπωσιν. Ἡ γεμονικὴ πομπὴ καὶ μεγαλοπρέπεια εἶνε ἐν τῇ Βρασιλίᾳ αὐλῇ παντελῶς ἀγνωστος. Δις τῆς ἐβδομάδος ἀνοίγονται τὰ αὐτοκρατορικὰ ἀνάκτορα εἰς τοὺς παρὰ τῇ αὐλῇ δεκτούς. Ὁ Dom Pedro καὶ ἡ Donna Thereza ὑποδέχονται αὐτοὺς ἀκριβέστατα κατὰ τὰς ὡρισμένας ἡμέρας καὶ ἔχουσι πάντοτε εἰς ἔκαστον ἐπισκέπτην ν' ἀπευθύνωσιν δλίγας φιλοφρονεστάτας λέξεις. Μεθ' ὅλην τὴν διακρίνουσαν αὐτοὺς οἰκονομίαν, παρέχουσιν ἐκ τῆς μετρίας ἐπιχορηγήσεως τοῦ στέμματος (= δύο ἑκατομμύρια φράγκων, ἐνῷ ὁ Ναπολέων εἶχε 12 ἑκατομμύρια) διὰ φιλανθρωπικὸς σκοπούς, νοσοκομεῖα, σχολεῖα καὶ τὰ παραπλήσια σημαντικὰ ποσά. Ὁπου ἡ οἰκτρὰ οἰκονομικὴ κατάστασις του κράτους δὲν ἐπιτρέπει πηγαδίας δαπάνας πρὸς κοινὴν ὡφέλειαν, ἐκεὶ παρουσιάζεται προθυμότατα τὸ ἰδιαίτερον ταμεῖον τοῦ αὐτοκράτορος. Οὕτω κέπτηται ἡ πρωτεύουσα τοῦ κράτους ἐν γυμνάσιον Δομ. Πέτρου Β', ἐν κατάστημα τυφλῶν καὶ κωφαλάλων, μίαν ιατρικὴν σχολὴν μὲ τὰ νεώτατα καὶ πολυτιμότατα διδακτικὰ μέσα καὶ ἐργαλεῖα, μεγαλοπρεπέστατον νοσοκομεῖον μὲ δισχιλίας κλίνας (Casa de Misericordia), δλαταῦτα συντηρούμενα κατὰ μέρος ἐκ τῆς αὐτοκρατορικῆς γάζας, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἡ γενναιόφρων σύζυγός του ἐν Πετροπόλει ἔχει ἑδύση μέρα νοσοκομεῖον καὶ συντηρεῖ πλεῖστα ἀλλα φιλανθρωπικὰ καταστήματα. Ωσαύτως πρὸς κατασκευὴν προτεσταντικῶν ναῶν συνεισέφερε μεγάλα χρηματικὰ ποσά ὁ καθολικὸς μονάρχης.

Με τὰ φιλανθρωπικὰ ταῦτα αἰσθήματα συμβαδίζουσι παρὰ τῷ Δόμ. Πέτρῳ ἐκτάκτως ζωηρὸν ἐνδιαφέρον πρὸς πᾶν ὅτι συσχετίζεται ὅπως δήποτε πρὸς τὰς ὡραίας τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας, ἐξαιρετικὴ ἀγάπη τῆς μετὰ τῶν καλλιτεχνῶν, ποιητῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν συγκοινωνίας. Ἐκαστος ἐνθυμεῖται τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Δόμ. Πέτρου πρὸς τὸ Βίκτωρα Οὐγώ τὸ 1878, καθ' ἣν ὁ Γάλλος ποιητὴς μπεδέχθη τὸν μονάρχην ὡς ἔγγονος τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου. Καὶ ἐν Baden-Baden ὁ Δόμ. Πέτρος συνανεστρέφετο ἐλευθέρως μὲ τοὺς ἐξόχους ἀνδρας πάντων τῶν ἐμνῶν οὔτε ἀπηγένους ήταν ὑποδέχηται παρ' αὐτῷ ἀνθρώπους κατωτέρων κοινωνικῶν τάξεων. Οὐδεμία συλλογή, οὐδεμία πινακοθήκη, οὐδὲν ἐργαστήριον ζωγράφου, οὐδὲν μνημεῖον τῆς τέχνης διαφεύγει τὸν ἀείποτε πρὸς νέαν πνευματικὴν τροφὴν ὀργῶντα μονάρχην. Ἐν ἡλικίᾳ ἐξηκοντα καὶ τεσσάρων ἔτῶν ἔχει ὅλως γενικὴν φιλομάθειαν: ὁ νεαρὸς Γερμανὸς ἀσιανολόγος Dr. Christian Seybold δίδει δύο ὥρας τὴν ἡμέραν εἰς τὸν γηραιὸν μαθητήν του μαθήματα ἑβραϊκῆς, ἀραβικῆς, σανσκριτικῆς καὶ ἀλλων ἀνατολικῶν γλωσσῶν. Εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας ἔχει ὁ Δόμ. Πέτρος ἰδιαίτεραν κλίσιν. Καθ' ἔκαστον μῆνα προεδρεύει ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ ἀνακτόρῳ τῶν συνεδριάσεων τοῦ ἀυτοῦ τοῦ ἰδίου ἑδύσητος Ιστορικοῦ, γεωγραφικοῦ καὶ ἐθνογραφικοῦ ἱνστιτούτου ἐν Ρίφ. Ὅπο τὸ δινομα Dom Pedro d'Alcantara εἶνε γεγραμμένος ὡς μέλος εἰς τοὺς καταλόγους πολλῶν εὐρωπαϊκῶν ἐπιστη-

μονικῶν συλλόγων καὶ κατὰ τὸ παρελθόν θέρος ἐν Παρίσιοις ἔκαμε τόσον ἐλευθέραν χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων του ὡς μέλους, ὡστε εἰςήγαγεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν (Académie des Sciences) τὸν ἔγγονον καὶ συνταξειδιώτην του Dom Pedro, τὸν πρεσβύτατον οὐδὲν τῆς ἐν ἔτει 1871 ἀποθανόντος θυγατρός του Leopoldine. Ο νεαρὸς πρίγκηψ, ὃστις ἄγει τὸ 22^ο ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἔκαμεν ἐμβριθεῖς σπουδὰς καὶ ὑπέστη ἥδη τὰς ἔξετάσεις του ἐν τῷ πολυτεχνείῳ τοῦ Ρίου, ὡμίλησεν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν περὶ κρισταλλογραφίας δρυκτῶν τινων τῆς πατρός του:

Ἐκτακτον κλίσιν πρὸς τὴν μουσικὴν ἐκληρονόμησεν ὁ Δόμης Πέτρος παρὰ τοῦ πατρός του, ὃστις πολλαχῶς ἀνεφάνη ὡς μελοποιὸς καὶ μεταξὺ πολλῶν ἀλλῶν συνθέσεων ἐμελοποίησε καὶ τὸν ὅμνον τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Βρασιλίας „Hymne de l'Indépendance de Brésil“ καὶ μίαν Ouverture à grand Orchestre παιχθεῖσαν ἐν τῷ Ιταλικῷ θεάτρῳ. Δόμης Πέτρος ὁ Β'. συνετέλεσε δραστηρίως εἰς τὴν αὔξησιν τῆς τοῦ Wagner λατρείας καὶ εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Bayreuth θεάτρου παρέστη μᾶλιστα πρόσωπικῶς.

Ἡ πολυμάθεια αὐτῆς τοῦ Βρασιλιανοῦ μονάρχου καὶ τὸ ζωηρὸν αὐτοῦ ἐνδιαφέρον πρὸς πᾶν προϊὸν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καθίσταται ἕτι μείζονος θαυμασμοῦ ἀξία ἐκ τῆς ἀντιθέσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀλλῶς μὲν εὐφυαὶ ἀλλ' ἐπὶ με-

γάλη ἀδιαφορίᾳ πρὸς πᾶσαν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐπιπολαῖτητι διεκρινόμενον λαὸν τῆς Βρασιλίας. Μεγάλη εἶναι ὡς ἐκ τούτου καὶ ἐπαξίως ἐκτιμᾶται ἡ ἐπίδρασις τοῦ σοφοῦ μονάρχου ἐπὶ συμπάσης τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ χώρᾳ του.

Λίαν εὐνοϊκὸν εἶναι διά τε τὸν ἥγεμόνα καὶ διὰ τὸν λαόν του ὅτι ὁ Δόμης Πέτρος κατέλιπε τὴν χώραν του ἐπ' ἀδρίστον χρόνον χάριν τῆς πολυτίμου μγείας του εἰς τὴν φροντίδα τῆς μελλούσης κληρονόμου τοῦ θρόνου Δόννας Ἰσαβέλλης, συζύγου τοῦ κόμητος d'Eu ἀρχιστρατήγου τοῦ βρασιλιανοῦ στρατοῦ.

Ἡ παροῦσα κατάστασις τῆς μγείας τοῦ Δόμης Πέτρου εἶναι κατὰ νεωτάτας εἰδήσεις λίαν δεινή. Ὁ σοφὸς αὐτοκράτωρ διαμένει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν Μεδιολάνοις, ἔνθα ἐσχάτως προσεβλήθη ἐπανειλημένως ὑπὸ ἀποπληξίας. Αἱ δύο ἀδελφαὶ αὐτοῦ, ἡ πριγκήπισσα τοῦ Joinville καὶ ἡ δούκισσα τοῦ Aquila, αἱ σύντροφοι τῆς νεανικῆς του ἡλικίας, ἀφίκοντο πρὸ μικροῦ καὶ διαμένουσι παρ' αὐτῷ. Κατ' ἀρχὰς ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἥδυνήθη νὰ τὰς ἀναγνωρίσῃ ἀλλὰ κατόπιν ἔδωκε σημεῖα ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκινήθη ὡς νὰ ἥθελε νὰ σφίγξῃ αὐτῶν τὰς χεῖρας. Ὁ Ιατρὸς Dr. Charcot θεωρεῖ τὸν κινδυνὸν ἥττον ἀπειλητικὸν ἢ ὅτι προσεδόκα, ἀλλ' ἐν τούτοις συνιστᾶ εἰς τὴν αὐτοκράτειραν νὰ μὴ ἔχῃ μεγάλας ἐλπίδας.

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

νπὸ ΕΥΤΕΝΙΟΥ ΖΩΜΑΡΙΔΟΥ.

(τέλος.)

Κατὰ δὲ ταῦτα ὀφείλομεν νὰ διανοηθῶμεν ὅτι τὸ Ἀσκληπιεῖον ἐν στιγμῇ φανατικοῦ παροξύσμου κατεστράφη ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν. Τοῦτο θὰ συνέβη περὶ τὰ τέλη τῆς πεμπτῆς ἑκατονταετηρίδος, διότι ὁ Πρόκλος ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας τὸ 429 ἀπέθανεν αὐτόθι τὸ 489. Ἐπὶ τοῦ καταστραφέντος ιεροῦ ὠκοδομήθη χριστιανικὴ ἐκκλησία. Τὸ εὐήλιον καὶ νήνεμον τοῦ τόπου, ἔτι δὲ τὸ ἀρθονον τοῦ ὄδατος καὶ τῆς ξυλείας συνεβάλλοντο ὅπως ἰδιαῖται ἐνιδρυθῶσιν ἐν αὐτῷ, ὡς ὑπεμφαίνεται οὐ μόνον ἐκ τῶν πολλῶν φρεάτων, ἀλλὰ μάλιστα ἐκ νομισμάτων εὑρεθέντων ἐν τῷ αὐτῷ βάθει ἐν ἐνὶ μὲν μέρει 36, ἐν ἑτέρῳ δὲ 57, ἀπάντων χρυσῶν ἐκ τῶν χρόνων τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου (613—641) καὶ τῶν ἐπομένων αὐτῷ διαδόχων. Εἰς τὴν κατὰ τὴν ἔκτην ἑκατονταετηρίδα ἐνιδρυθεῖσαν ἀποικίαν περὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου Ἀσκληπιείου πτισμεῖσαν ἐκκλησίαν ἔμελλε μετὰ ταῦτα νὰ ἐπισκῆψῃ θύελλα καταστροφῆς ἵστοπεδάσασα τὰ πάντα. Ἐξωλόγου τιθεμένης τῆς πολιορκίας τῆς Ἀκροπόλεως ὑπὸ τοῦ Σγουροῦ καὶ τῆς Τουρκικῆς κατακτήσεως (1458) ἐπενεγκούσης τῇ πόλει σχετικῶς ὀλίγην βλάβην, φαίνεται ὅτι τὸ ἔργον τῆς δεινῆς καταστροφῆς ἔξετελέσθη τὸ 1311 κατὰ τὴν ἡλιοσιν καὶ λεγχασίαν τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τῶν ἀγρίων στιφῶν Καταλανῶν, ἐμπρησάντων καὶ τὸ πρὸς τὴν μεσημβρινὴν Ἀκροπόλεως τμῆμα τῆς πόλεως: ἐπὶ τῶν ἔρεις τοῦτο ὅστερον ὡς ἐπὶ τάφου στρώματα χώματος, καὶ σχεδιογραφήματα τῆς Ἀκροπόλεως παριστῶσιν μεσημβρινὴν αἰλιτὺν ἀνίκητον καὶ ἔρημον καὶ, πλὴν τοῦ Ross ῥιφθέντων τριῶν σωρῶν χώματος, ἐν ᾧ εἰ διετέλει καὶ πρὸ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς ἀρχαιολογίας, πρβ. Koehler, Mitth. d. Inst., B. II, σ. 258 καὶ,

Πρακτ. ἀρχ. ἑτ. 1877, σελ. 14 καὶ 1878, σελ. 6 καὶ P. Girard, L'Asclépieion d'Athènes d'après des récentes découvertes 1881.

Περὶ τοῦ ἐπὶ Ῥηγίλλη θεάτρου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, σπερ μέχρι τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τῆς προηγουμένης ἑκατονταετηρίδος νομιζόμενον θέατρον τοῦ Διονύσου ἀνεγνωρίσθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Chandler, ὡς αὐτῶς δὲ καὶ περὶ τῶν ἀπὸ τῆς τετάρτης π. χ. ἑκατονταετηρίδος μέχρι τῆς ῥωμαϊκῆς ἀρχῆς γενομένων ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως μεταβολῶν πραγματευμέντες διὰ βραχέων ἐν τῷ πρώτῳ τῆς ἐκμέσεως ταύτης μέρει ἀφικνούμενα νῦν εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου του Boetticher: αἱ ἀνασκαφαὶ ὅμως ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἐξακολουθούσιν, ἢ δὲ ἀρχαιολογικὴ ἑταῖρα σκοπεῖ νὰ ἀνασκάψῃ ὅλον τὸ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν περίζωρα: μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀκροπόλεως τοῦ Boetticher ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ιεροῦ βράχου πλεῖστα εὐρήματα, οἷον ἀνεκαλύψμη ὁ ναὸς τοῦ Αὐγούστου καὶ τῆς Ρώμης, ἔτερα λείφανα τοῦ ἀετούματος τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τῆς Αθηνᾶς ἐκ πωρίνου λίθου ἀποτελούντα μέρος τῆς παραστάσεως τοῦ ἀγῶνος τοῦ Ἡρακλέους πρὸς τὸν Τρίτωνα, τὰ θεμέλια τῶν μεγάρων τοῦ Πεισιστράτου ἢ τῶν πρὸ αὐτοῦ οἰκησάντων τὴν Ἀκρόπολιν βασιλέων, ἔτι δὲ πρὸ τούτοις δύο κορμοὶ ἀγαλμάτων καὶ κεφαλὴ γυρπός ἐκ πωρίνου λίθου καταλεγόμενα ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις μνημείοις τῆς ἀττικῆς γλυπτικῆς, πρβ. Philol. Wochenschrift, ἀρ. 5. Ἐν Βοιωτίᾳ ἀνεκαλύψμη τὸ ιερὸν τῶν Καβείρων, ἐν Ἐλευσῖνι ὑπὸ τοῦ αὐτόθι ἐφόρῳ των ἀρχαιοτήτων Δ. Φιλίου ῥωμαϊκὸν οἰκοδόμημα ἰδρυθέν τοῖς θεοῖς καὶ τῷ αὐτοκράτορι, οὐδὲμείᾳ δὲ σχεδὸν ἡμέρα παρέρχεται ἀνευ ἀρχαιολογικῆς ἀνακαλύψεως ἐν τῇ κοιτίδι τῆς ἀνθρωπίνης παιδείας καὶ ἡμερώσεως. Ἐὰν